

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Ligimesearmastus – tõeliseks jüngriks olemise märk

Vanem Michael B. Strong
Seitsmekümnest

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught,

Jüngriks olemise tõeline eesmärk on saada sõna otseses mõttes Jeesuse Kristuse sarnaseks.

President Russell M. Nelson esitas meile hiljuti üleskutse „seada oma jüngritee meie kõrgeimaks prioriteediks”. See vägev üleskutse õhutas mind mõtisklema sügavamalt minu enda jüngritee üle Jeesuse Kristuse järgijana.

Jüngriks olemine on teadlik valik

Jünger on kellegi järelkäija või õpilane. Jüngrid on „õpipoisid”, kes pühendavad oma elu, et saada selliseks, nagu on õpetaja. Seega Jeesuse Kristuse jüngriks olemine hõlmab enam kui vaid Tema õpetuse ja õpetussõnade uskumist. See hõlmab isegi enam kui Tema jumalikkuse tunnistamist ning Tema omaksvõtmist meie Päästja ja Lunastajana – kuigi ka see on eluliselt tähtis.

President Dallin H. Oaks selgitas: „Kristuse järgimine ei ole juhuslik ega ajutine tegevus. See on pidev pühendumine ja eluviis, mis peaks meid igal ajal ja kõikjal juhtima.” Jüngriks olemine on teadlik teekond, mille valime, et võksime kogeda muutust Issanda lepitava ohvri ja Tema suutlikuks tegeva väe kaudu. Jüngriks olemise tõeline eesmärk on saada sõna otseses mõttes Jeesuse Kristuse sarnaseks – et saaksime Tema „peegelpildi oma näoilmesse”.

Et olla Issanda jüngrid, peame iga päev teadlikult järele aimama Tema mõtteid ja tegusid – näiteks Tema kuulekust, alandlikkust ning kannatlikkust. Kui me need omadused järk-järgult oma identiteeti kaasame, siis saame „osa [Tema] jumalikkuse loomust”. Selline Päästja iseloomu jäljendamine on Tema kummardamise keskmes. Nagu president Nelson õpetas: „Meie imetlust

“Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels

Jeesuse vastu väljendab kõige paremini Tema eeskuju järgimine.”

Tõeliseks jüngriks olemise märk

Kõigist Jeesuse Kristuse jumalikest omadustest, mida peaksime jäljendama, on üks, mis on ülimuslik ja kätkeb endas kõiki teisi. See omadus on Tema puhas armastus ehk ligimesearmastus. Nii prohvet Mormon kui ka apostel Paulus tulevad meile meelde, et ilma ligimesearmastuseta „ei ole [me] mitte midagi”. Või nagu ilmneb Joseph Smithi kaudu saadud ilmutusest: „kui [meil] pole .. ligimesearmastust, ei saa [me] teha midagi”.

Päästja ise seadis armastuse tunnuseks, mille järgi Tema tõelisi jüngreid ära tuntakse, kui Ta ütles:

„Uue käsusõna ma annan teile, et te üksteist peate armastama, nõnda nagu mina teid olen armastanud; et teiegi üksteist armastaksite!

Sellest tunnevad kõik, et teie olete minu jüngrid, kui teil on armastus isekeskis!”

Ligimesearmastus on sügavamõtteline mõiste, mida võib olla raske defineerida, kuid mida tunnetavad kergesti kõik, kes seda kogevad. Käsiraamatus „Jutlusta minu evangeeliumi” on kirjas, et „nagu usk, paneb ka ligimesearmastus tegutsema”. Tõepoolest saab ligimesearmastust kirjeldada kui armastavaid tegusid. See kirjeldus annab sügava arusaama Päästja elu kokkuvõtvast avaldusest – Ta „käis mööda maad ja tegi head”.

Jeesuse Kristuse järgijatena peaksime püüdma jäljendada viisi, kuidas meie Õpetaja näitas oma puhas armastust teiste vastu. Kuigi Päästja näitab ligimesearmastust mitmel viisil, soovin juhtida tähelepanu kolmele konkreetsele Tema ligimesearmastuse muistisele, mis on selgelt nähtavad Tema tõelistes jüngrites.

Ligimesearmastus on kaastunde näitamine

Esiteks, Päästja näitas ligimesearmastust, olles kaastundlik. Nagu on kirjas Mormoni Raamatus, siis nefilaste seas teenides kutsus Issand inimesi üles naasma oma kodudesse ja mõtisklema nende asjade üle, mida Ta oli õpetanud, ning valmistuma Tema tagasitulekuks järgmisel päeval. Seejärel on kirjas:

„Inimesed olid pisarais ja vaatasid ainiti teda, nagu paludes teda pisut kauem nendega koos olla.

Ja ta ütles neile: Vaadake, mu süda on täis

are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple’s act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

kaastunnet teie vastu!”

Kaastunne on see ligimesearmastuse osa, mis proovib leevendada kannatusi. Olles täidetud kaastundega, tervendas Issand kõik haiged ja vaevatud rahva seas. Pärast seda õnnistas Ta nende lapsi, samal ajal kui inglid laskusid taevast ja ümbritsesid neid. Ta tegi neid õrnasid ja armastavaid tegusid ning palju muudki, sest Tal oli „hale meel”.

Kui ma teenisin noore misjonärina Lõuna-Ameerikas, siis ka mina sain kasu kalli sõbra kaastundest. Ühel öhtul, kui sõitsime koos kaaslasega misjonijuhataja koju, keeras ühtäkki mu sõiduki ette üks noormees jalgrattal. See toimus nii kiiresti, et ma ei suutnud kokkupõrget vältida. Kahjuks hukkus noormees kokkupõrke tagajärjel. Tema surm muserdas mind väga. Hirmul ja šokis, kui mõistsin juhtunu kohutavat tegelikkust, viidi mind vangi ja pandi luku taha. Ma pole iial tundnud rohkem hirmu ning üksildust. Ma olin täis meeleheidet ja kartsin, et mind pannakse ülejäänud eluks vangi.

Üks teine misjonär, vanem Brian Kochevar, kuulis õnnetusest ning tundis mulle kaasa. Ta tuli vanglasse ja palus ametnikke, et võiks jääda minuga kongi, et ma ei oleks üksi. Imelisel kombel olid nad nõus. Tunnen tänase päevani äärmist tänulikkust selle jüngri Kristuse-sarnase armastuse eest, mis rahustas, lohutas ja trööstis mind elu suurima ahastuse ajal. Tema ligimesearmastusest ajendatud kaastunne oli kõnekas märk jüngeriks olemisest. Nagu President Nelson on öelnud: „Üks lihtsamaid viise Jeesuse Kristusetöelise järgija äratundmiseks on see, kui kaastundlikult see inimene teisi inimesi kohtleb.”

Ligimesearmastus on väljaütlemata vajadustele reageerimine

Veel üks näide sellest, kuidas Päästja näitab oma armastust, on Tema tähelepanelikkus ja abi teiste väljaütlemata vajaduste suhtes. Issand tegi terveks ühe 38 aastat haige olnud mehe, kellel polnud kedagi, kes teda aitaks, ning innustas teda elama õigemeelselt. Abielurikkumiselt tabatud naisele pakkus Ta lootust ning tröösti, mitte hukkamõistu. Halvatud mehele, kes läbi katuse alla lasti, pakkus Issand andestust pattudest, mitte ainult keha tervenemist.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries,

Kui mind kutsuti piiskopina teenima, muutusid sakramendikoosolekud meie kuue väikese lapse tõttu minu abikaasa Cristini jaoks väljakutseterohkeks, sest ta pidi nendega üksi toime tulema, samal ajal kui mina poodiumil istusin. Nagu te võite ette kujutada, ei olnud meie lapsed alati aupaklikud. Kaks koguduse liiget, John ja Debbie Benich, märkasid tema olukorda ning hakkasid igal pühapäeval koos temaga istuma, et teda aidata. Nende lahkus kestis aastaid ning nendest said meie perele asendusvanavanemad. Nagu Issand, märkasid ka need jüngrid välja ütlemata vajadust ning tegutsesid armastuses – silmapaistev märk nende jüngriks olemisest.

Ligimesearmastus on teiste aitamine lepingurajal

Viimaseks on Päästja täiuslik armastus suunatud sellele, et aidata kõigil Jumala lastel täita oma jumalikku potentsiaali, et me „saaksi[me] osa tema päästest ja tema lunastuse väest”. Kui saame rohkem meie Õpetaja sarnaseks, suureneb loomulikult viisil meie soov aidata vendi ja õdesid lepingurajal edeneda.

Näiteks saame julgustada ja olla sõbraks neile, kes tunnevad end solvatuna või unustatuna, aidata koguduse uutel liikmetel tunda end teretulnuna või kutsuda sõpru koos meiega sakramendikoosolekul Jumalat kummardama – ehk isegi juba sel tuleval ülestõusmispühäl. On lugematu hulk viise, kuidas teisi nende edusammudes julgustada ja aidata, kui otsime teadlikult ja palvemeelselt taevast abi, et meil oleksid silmad, mis näevad, ja süda, mis tunneb nii, nagu Jeesus Kristus neid näeb ja tunneb.

Teiste lepingurajal aitamine võib tähendada ebatavalist teenimistegu. Näiteks minu hiljutisel külaskäigul Filipiinidele kuulsin Agamata perekonnast. Nad ristiti 2023. aastal ning nad panid innukalt paika kuupäeva, mil saada perena pitseeritud lähedal asuvas Filipiinide Urdaneta templis. Kuid vahetult enne selle pere templireisi oli seal piirkonnas mitu taifuuni. Ränkade tormide ajal ei saanud riisikasvatajast vend Agamata oma taimi istutada. Kui tormituuled lõpuks möödusid, siis pidi ta kiiresti riisi istutama, kuni maapind veel märg oli, mis on riisiistutamiseks parim aeg. Kahjuks tähendas see templireisi edasilükkamist.

Kas jüngrit, vanem ja õde Cauilan, koos kolme noore teenistusmisjonäriaga, kuulsid Agamata

heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that "[the Agamatas'] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!"

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that "God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee."

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson's invitation to prioritize our discipleship. May we "pray unto the Father with all the energy of heart" to "be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him" because we will carry a sign of true discipleship, which is "charity ... the pure love of Christ."

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

perekonna probleemist ning pakkusid abi, kuigi neil puudus põllutöökogemus. Põletava päikese käes töötades aitasid nad taimed maha istutada ning see võimaldas Agamata perel töö õigeks ajaks tehtud saada ning planeeritud ajal templisse pitseerimisele minna. Vanem Cauilan märkis, et „[Agamatade] näod kiirgasid, kui nägime neid Issanda kojas valgesse riietatult. Rõõm, mida tundsin, teenides seda ühtainust, on võrreldamatu rõõm!”

Agamatad naudivad nüüd rikkalikke õnnistusi, mis kaasnevad igaveseks perekonnaks pitseerimisega, sest mõned kaasjüngrid, kes olid täidetud ligimesearmastusega – mis on märk nende jüngriks olemisest –, otsustasid aidata oma vendi ja õdesid lepingurajal edasi liikuda.

Vennad ja õed, Jeesuse Kristuse jüngriks olemine on ainus viis kestva õnne leidmiseks. See on tee, mis on täidetud teadlike ja sihipärase armastustegudega teiste heaks. Kuigi jüngriks olemise tee võib olla raske ning väljakutseterohke ja mõnikord võime kogeda raskusi ning läbikukkumisi, siis võime tunda lohutust mõttest, et Jumal on meist teadlik ning soovib meid aidata iga kord, kui proovime. Jesaja tuletab meile meelde, et „Jumal, kes kinnitab [meie] .. kätt, kes .. ütleb: „Ära karda, mina aitan sind!”

Pidades meeles seda kinnitust meie Taevaselt Isalt, palun siiralt, et me järgiksime president Nelsoni üleskutset seada oma jüngriks olek esikohale. „Paluge[m] Isa kogu südame jõuga, et [me] võiksi[me] täituda selle armastusega, mida ta on andnud kõigile, kes on tema Poja, Jeesuse Kristuse tõelised järgijad; .. et kui ta ilmub, oleme me temasarnased”, sest meiega käib kaasas tõeliseks jüngriks olemise märk, milleks on „ligimesearmastus .. Kristuse puhas armastus”.

Ma tunnistatan, et Jeesus Kristus on meie elav, hiilgav Päästja, Lunastaja, Eeskuju ning Sõber. Jeesuse Kristuse nimel, aamen.